

Poslechněte si 7. díl našeho klimapodcastu Hlasy proměny: Nezájem i strach. Mluvit o klimatické změně znamená výzvu pro žáky i vyučující

19.6.2024 - | Člověk v tísni

Studenti si často myslí, že nic nezmění

Na jednu stranu sedí v lavicích angažovaní a environmentálně citliví mladí lidé, na druhou stranu ale také ti méně zapálení.

„Ze začátku to téma odmítají, buď jej považují za nudné, už o tom hodně slyšeli, nebo k tomu mají postoj – stejně nic nezměníme. Ale jak se postupně dostáváme do hloubky, tak se to mění. Ale počáteční reakce bývá někdy odmítavá,“ sdílí svou zkušenost učitelka Denisa Hobžová, která se klimatické změně věnuje v rámci projektové výuky na Biskupském Gymnáziu v Brně.

Její studenti nicméně také zakládají na škole ekoknihovničky, zelené stěny a pořádají swapy, aby poukázali na zhoubnost fast-fashion neboli rychlé módy pro naši planetu.

O klimatickém vzdělávání na českých školách nemáme relevantní data

Žádná přesná data o tom, jak, jací učitelé či školy a v jakém rozsahu zařazují klimatické vzdělávání do výuky v Česku, zatím nejsou. Ze zkušeností metodiků klimatické výuky, kteří dané učitele školí, jsou to ale zástupci všech věkových kategorií i typů a stupňů škol.

Dítě je zralé na diskuzi o klimatu zhruba od patnácti let

Zakladatel analytické a informační platformy Fakta o klimatu Ondráš Příbyla doporučuje podrobněji řešit s dětmi otázku klimatické krize až ve věku co nejbliž maturitě.

„Když je dítěti sedm nebo deset let, nachází se stále v životní fázi, kdy vstupuje do světa. Základní otázka, kterou si klade, je: Jaký je ten svět, do kterého se dostávám – je pro mě vůbec bezpečný? A v takové chvíli není dítě zralé na to, aby přebíralo zodpovědnost na klimatickou změnu nebo války ve světě,“ varuje pedagog se vzděláním v teoretické fyzice.

„Ve věku patnácti let už děti přecházejí do jiného období, kdy si kladou otázku, co budu ve světě dělat. A ta otázka se objevuje přirozeně, mají chuť se bavit o problémech,“ doplňuje Příbyla.

Nemoralizovat, ale vysvětlovat

Cesty, jak se tématu dotýkat i v nižších ročnících, ale existují.

„Ty děti se do něčeho narodily. My jsme je jako společnost například naučili jíst hovězí maso, je to běžné a je chybou přijít a říct, že tys udělal včera špatně, že sis dal k obědu ve školní jídelně hovězí,“ vysvětluje Ondráš Příbyla.

„Snažíme se k tomu přicházet spíš ve stylu: ‚Hele, a teď si tady řekneme něco o hovězím mase, jaká

je jeho environmentální stopa a jaká je jeho uhlíková stopa,’ a pak se můžeme zamyslet nad tím, co s tím vlastně můžeme dělat. Podrobnosti o tom, jak k tomuto komplexnímu tématu přistoupit, jsou pak k dispozici zdarma na webu ‚Učím o klimatu ‘,“ upřesňuje funkčnější přístup v klimatickém vzdělávání Ondráš Příbyla.

Kde náš klimatický podcast najdete

Podcast Hlasy proměny: Mění se klima, měníme se i my můžete poslouchat na našem YouTube kanálu a ve všech běžných podcastových aplikacích (Spotify, Apple Podcasts, České podcasty).

Kdo jsou autoři

Podcast „Hlasy proměny: Mění se klima, měníme se i my“ vznikl v organizaci Člověk v tísni. Sedmou epizodu připravila Martina Pouchlá. O mix zvuku se postaral Tomáš Tkáč, hudbu složil Tomáš Pernický, dramaturgii zastala Magdalena Trusínová a věcnou správnost garantuje Veronika Ambrozy. Autorkou vizuálu je Kateřina Číberová.

<https://www.clovekvtisni.cz/poslechnete-si-7-dil-naseho-klimapodcastu-hlasy-promeny-nezajem-i-strach-mluvit-o-klimaticke-zmene-znamena-vyzvu-pro-zaky-i-vyucujici-11561gp>